

ILUSTROWANY

GOŁOS

TRYBUNAŁSKI

JEDYNE PISMO CODZIENNE WYCHODZĄCE I DRUKOWANE W PIOTRKOWIE

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Piotrków Tryb., Legionów 2,
tel. 10-55.

REDAKTOR PRZYJMUJE:

od godz. 8 — 10 i od 14 — 16.

ADMINISTRACJA CZYNNA:

od godziny 8-ej do 19-ej.

Prenumerata miesięcznie
2.50

Krwawa bitwa nocna w Paryżu komunistów i socialistów z policją

PARYZ, 17.3. Nocy ubiegłej o godz. 11 zebrało na ulicach paryskiego przedmieścia, Clichy do krwawej bitwy między policją a komunistami i socjalistami. Po obu stronach użyto w walce broni palnej. W walce padło 4 zabitych i 300 rannych, w tym 66 policjantów i gwardzistów. Wśród ciężko rannych znajduje się szef gabinetu premiera Bluma, Andre Blumes. W walce z policją wzięło udział około 6000 ludzi.

10 RANNYCH.
PARYZ, 17.3. Z komunikatów Pomocy Lekarskiej wynika, że liczba rannych znacznie przekroczyła oficjalną cyfrę 300. Należy się liczyć z tym że w zaszczepionych rannych zraniono zostało 350 do 400 ludzi, wielu jednak z obawy przed odpowiedzialnością zwróciło się o pomoc do prywatnych lekarzy.

NA PRZEDMIEŚCIU CLICHY.
PARYZ, 17.3. Krwawe zajścia na przedmieściu Clichy wynikły z tła politycznego.

Partia społeczna, złożona z członków „Krzyża Ognistego” pikietaż, de la legue zwołał wielki wiec do kinoteatru „Olympie” w Clichy. Policja, spodziewając się przy tej okazji może dojść do starcia między komunistami i „krzyżowcami” oblała kinoteatr silnymi posterunkami. Koło godz. 10 wiecz. zaczęli się gromadzić na ulicach prowadzących w stronę gmachu kina — komuniści.

Po godzinie tłum urosł do paru tysięcy osób.

Sytuacja stawała się coraz groźniejsza. Tłum zaczął napierać na policję, próbując dostać się do sali kina. Policjanci powstrzymywali demonstrantów początkowo uderzeniami kółb a gdy nie pomogło, zwartym kordonem zaczęli tłum spychać do bocznych ulic.

Akcja policji stała się hasłem do krwawej bitwy ulicznej.

Komuniści zerwali na znacznej przestrzeni bruk i uzbroili się w kamienie. Z palni podtrzymujących drzewa ulicznych oraz z krat żelaznych i siatek otaczających skwery utworzyli barykady, zza których zaczęli razić policję najrozsądniejsze go rodzaju pociskami: kamieniami, butelkami, kawałkami żelaza, drzewa i t.p.

W pewnym momencie z tłumu padł strzał, a za nim odezwały się dalsze. Policja i gwardia ruszyły do ataku. Pierwsze salwy policji oddane w powietrze, nie uspokoiły tłumu. Komuniści strzelali w dalszym ciągu.

Wśród tłumu pojawiło się kilku posłów komunistycznych. Przybył również słynny sekretarz partii komunistycznej Thorez, którego powitano okrzykiem „Niech milicja robotnicza ruszy do ataku!”

Policja zażądała pomocy. Przybyłe posiłki zaczęły przepychać tłum salwami. Demonstrantów zepchnięto w boczne ulice i około godz. 1-ej w nocy przywrócono względny spokój.

NA POBOJOWISKU.

Do Clichy zaczęły zjeżdżać liczne karety

ki pogotowia. Gmach merostwa został zamieniony na szpital prowizoryczny.

Wśród 300 rannych znajduje się wielu, których stan jest bardzo groźny. Według pogłoszek, nad ranem kilku zmarło.

W Clichy zapanował w nocy niejako stan oblężenia. Każdego przechodnia który pojawił się na ulicy zatrzymywano, legitymowano i rewidowano. Stan ten trwa i dziś rano Okolice placu ratuszowego są zamknięte przez kordon policji. Wła

dze w dalszym ciągu prowadzą śledztwo i aresztują uczestników zajść.

Ogółem aresztowano dotąd około 200 osób.

Zniszczenia dokonane przez demonstrantów są ogromne. Wszystkie sklepy w okolicy kinoteatru „Olympie” i merostwa mają wybite szyby oraz są częściowo zdemolowane. Bruki na ulicach zniszczone, wiele drzew wyrwanych z korzenia mi.

ROZRUCHY NA PRZEDMIEŚCIU ASNIERS.

O tej samej mniej więcej porze, co i w Clichy, doszło do identycznych, lecz mniej krwawych zajść na przedmieściu Asniers.

Również i tutaj zgromadzenie partii społecznej, zaatakowane zostało przez kilkuset komunistów. Policja rozruchu zdołała stłumić w zarodku.

Podczas walk zraniono 23 osoby.

Kiedy Piotrków otrzyma wzorowy szpital?

Utworzenie Związku Międzykomunalnego jest nakazem chwili

Wiadomo powszechnie, i niejednokrotnie na ten temat pisano obszernie, że istniejący obecnie w Piotrkowie szpital św. Trójcy i szpital Żydowski — nie mogą zaspokoić potrzeb miasta i powiatu. Dlatego też wyłoniła się koncepcja wybudowania nowego budynku pod powołaniem urzędu dzony szpital lub też przejęcia istniejącego już gmachu Ubezpieczalni Społecznej.

Obecny szpital zasadniczo nie jest właściwą, ani miasta ani powiatu, lecz znajduje się w administracji tymczasowego Zarządu Szpitalnego, w skład którego wchodzi p.p.: starosta pow. Ign. Strze-

miński, jako przewodniczący, prezydent miasta Fiszer, lekarz pow. dr. Broszkowski, dyrektorzy szpitalni i po jednym przedstawicielu Rady Powiatowej i Rady Miejskiej. Celem ustalenia prawnego właściwości szpitali konieczne jest utworzenie t. zw. Międzykomunalnego Związku który będzie czuwał nad wszystkimi potrzebami szpitala i będzie mógł prowadzić pertraktacje w sprawie rozszerzenia lub wybudowania nowego gmachu szpitalnego stosownie do potrzeb miasta i powiatu. Związek taki utworzą Zarząd Miejski i Wydział Powiatowy czyli dwa samorzą-

dy terytorialne, najbardziej zainteresowane w rozwoju szpitalnictwa.

Jak nas poinformowano — obecnie prowadzone są pomiędzy Wydziałem Powiatowym i Zarządem Miejskim pertraktacje w sprawie utworzenia Międzykomunalnego Związku.

Pertraktacje te znajdują się już w końcowej fazie.

Budowa lub powiększenie szpitala, co jest zależne od środków materialnych — jest poważną troską tak Zarządu Miejskiego, jak i Wydz. Powiatowego.

Spór o miedzę zakończył się śmiercią sąsiada

Ojciec i syn powędrowali do więzienia

We wsi i gm. Parzniewice zamieszkiwały po sąsiedzku dwie rodziny — Januków i Sadowskich. Oba rody wiodły ze sobą spory o użytkowanie wspólnej granicy. Janukowie zamierzali swoją posesję ogrodzić i w dniu 23 czerwca r. ub. na granicy zaczęli stawiać płot. Kiedy to zobaczyli Sadowscy — wyskoczyli z zagrody i

ruch rozmaite narzędzia, jak siekiera, szpada, nóż i kamienie. W bójkę tej najbardziej ucierpiał Józef Januk, który upadł na ziemię. Pobitego ratowała żona. Kiedy go podniosła — jeden z Sadowskich rzucił dużym kamieniem, trafiając Januka w brzuch, wskutek czego doznał on pęknięcia jelit i po przewiezieniu do szpitala w Piotrkowie — zmarł.

W toku śledztwa ustalono, że pobili Januka 45-l. Ludwik Sadowski (karany już 2 razy za kradzież) zaś kamieniem w brzuch ugodził Januka jego 20-l. syn, Stanisław.

Ponadto w bójkę tej brały udział matka i córka: 42-letnia Zofia i 18-l. Czesława Sadowska oraz syn zamordowanego, 18-l. Stanisław Januk, który stając w obronie rodzica — ugodził nożem w szyję Ludwika Sadowskiego.

Wszystkich wyżej wymienionych postawiono w stan oskarżenia i w dniu onegdajszym stanęli oni przed sądem okręgowym w Piotrkowie, gdzie odpowiadali za zabójstwo i udział w bójkę.

Po przesłuchaniu całego szeregu świadków i zamknięciu przewodu sądowego — sąd ogłosił wyrok, na mocy którego ska-

zani zostali: 20-l. Stanisław Sadowski na 5 lat więzienia, jego ojciec 42-l. Ludwik Sadowski — na 4 lata więzienia.

Pozostałych oskarżonych sąd uniewinnił.

Wdowa po zamordowanym wystąpiła z powództwem cywilnym w wysokości 3000zł. plus kosztów pogrzebu, sąd powództwo oddalił, zasądzając jedynie od Ludwika Sadowskiego 106 zł. 80 gr. jako zwrot kosztów pogrzebu.

Kto wygrał

75.000 zł. na nr. 113074
20.000 zł. na nr. 154403
15000 zł. na nr. 43635
10000 zł. na nr. 56834
5000 zł. na n-ry 48421 166962
2000 zł. na n-ry 73783 74665 125307 129612
1000 zł. na n-ry 10019 64347
500 zł. na n-ry 21272 30697 63052 99471
400 zł. na n-ry 25263 47399 65274 9981
126446 166139 167411 718595.

MARSZAŁEK EDWARD SMIGŁY-RYDZ

Wielkość Józefa Piłsudskiego i cel główny „epoki Piłsudskiego” ujął Edward Smigły-Rydz w bardzo lapidarnie, a głębokie słowa:

— „Czego chciał Komendant? Chciał, by Polska była wielka i silna, chciał, by była wielka granicami i wielka wpływami i autorytetem w świecie. Komendant chciał wielkiej Polski, a myśmy maszerowali tam, gdzie on Jej szukał”.

W pierwszym szeregu tych maszerujących był — Edward Smigły-Rydz. — Przemaszerował całą drogę: od mroków niewoli do świtu wolności — i od świtu wolności do blasku wielkości i potęgi.

Jakżeż daleką była to droga! I jakież spietrzona trudnością! Jakiegoż wysiłku fizycznego i hartu ducha wymagała!

Przemaszerował ją Edward Smigły-Rydz. Przemaszerował najwyższym wysiłkiem fizycznym i najwyższym hartem duchowym.

Już w zaraniu swej młodości wkracza na tę drogę. Już jako uczeń gimnazjum w Brzeżanach. Już wtedy — jak to w wielu lat potem zawarł w słowa — „uświadamia sobie, że maszeruje „po śladach, pozostawionych przez dawne pokolenia, które miały w swych kościach szpik łwa i miały ambicję być wielkimi”. Już jako student wszechniczy przemierza wszystkie etapy i wszystkie wcielenia idei Czynu: Związek Walki Czynnej, Strzelec, poznanie w teorii i praktyce nowoczesnej wiedzy o wojnie. A wreszcie moment zwrotny, przełomowy: wojna światowa i — Le giony, pierwsze formacje wojska polskiego, walczącego w imię Niepodległości, pierwsze stwierdzenie wobec świata całego, że naród polski zgłasza swe prawo do wskrzeszenia Państwa i przekreślenia półtrawicznej przerwy w swym bycie państwowym.

Od tego momentu osoba Edwarda Smigłego - Rydy jest najściślej sprzężona z wszystkimi poczynaniami, zmierzającymi do wywalczenia wolnej Polski, a po wskrzeszeniu Państwa do wywalczenia granic Polski.

Sześćcioletni ten okres, pełen dramatycznych przeżyć, wiodący poprzez bitwy legionowe od Nidy po Styr, poprzez tragedię roku 1917-go, poprzez bohaterstwo P.O.W., poprzez dwuletnie zmagania o granice Państwa, znaczone wyzwoleniem Wilna, dotarciem nad Dźwinę, wyprawą kijowską, zwycięską ofensywą z nad Wierzą przez Niemcy do wschodnich krańców dzisiejszej Polski — sześćcioletni ten okres w życiu Edwarda Smigłego-Rydy wynosi Go na czoło walczącego o Polskę pokolenia; od dowódcy batalionu w Legionach do dowódcy potężnej grupy armii. Sześćcioletni ten okres stwarza Wodza, w którego „wypróbowane ręce” Józef Piłsudski mógł złożyć całe brzemie odpowiedzialności w poczuciu, że ten, kogo wyznaczył swym zastępcą, sprosta każdemu, choćby najtrudniejszemu zadaniu.

Następuje po tych sześciu przeszło latach walk i zmagani z wrogiem, era pokoju, era skupionej, mrówczej pracy nad stworzeniem fundamentów, zabezpieczających Państwo na przyszłość Filarami, na których się oprzeć musi Polska, są jej siły zbrojne. Edward Smigły-Rydz pracuje przy układaniu i wzmacnianiu tych filarów. Zdala od rozgwaru życia, zdala od przetargów i przeobrażeń politycznych,

na które Polska jest narażona. Wie Józef Piłsudski, że ten, w którego ręce jeszcze w Legionach mógł złożyć swe zastępstwo, jest twardą, mocną i nie zastąpioną siłą, jest zespołem doświadczeń i hartu, jest autorytetem i energią twórczą, stwarzającą wartości realne i pozytywne. A o te wartości przecież chodziło, gdy po zwycięskich bojach przyszło zorganizować wielką armię narodową, instrument pokoju, a zarazem gwaranta bezpieczeństwa na przyszłość.

Aż wreszcie nad Polską rozpostarł się tragiczny mrok wieczoru, w którym serce Twórcy Niepodległości bić przestało...

I wtedy to Inspektor Armii, generał Smigły, z rozkazu Józefa Piłsudskiego od chwili ery pokojowej pracujący nad umocnieniem zębów naszej siły zbrojnej, obejmując spuściznę ideową po Tym, który Go już w Legionach nazaczył Swym zastępcą. Stanowisko Wodza Naczelnego i buława marszałkowska stają się zewnętrznym, widocznym znakiem tego, że wy-

konawcą testamentu ideowego po Tym, który Niepodległości zostaje Edward Smigły-Rydz, że obejmuje rząd dusz w Polsce, obarcza się wielkim brzemieniem odpowiedzialności za „obronę Polski” i „podniesienie Jej wzniość”.

Dziś, gdy Marszałek Smigły-Rydz chodzi dzień swego święta cała Polska czy się w uczuciu umiłowania dla Wodzy i karnego posłuchu dla Jego rozkazów, których każdy jest przepełniony jedną wolą potęgi Polski.

Rekrutacja do robót publicznych

Kontrola stanu materialnego przed przyjęciem do pracy

Podstawą dochody żywiciela rodziny

Wobec tego, że roboty publiczne finansowane przez Fundusz Pracy dla zatrudnienia bezrobotnych w związku z uruchomieniem wielkiego planu inwestycyjnego ogólnopolskiego, są tylko środkiem pomocniczym do łagodzenia złych skutków bezrobocia — do robót tych w roku bieżącym kierowani będą bezrobotni po-

przeprowadzeniu domowej kontroli, mającej na celu ustalenie ich rzeczywistego stanu materialnego i rodzinnego przy czym do robót będą kwalifikowani tylko ci bezrobotni, których dochody własne wraz z dochodami ich członków rodziny, pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, nie przewyższają za-

robków na robotach publicznych.

Przy obliczaniu dochodów żywiciela rodziny, tylko w 40 proc. brane będą uwagę dochody, uzyskiwane przez członków jego rodziny — podczas gdy w lat ubiegłych dochody członków rodziny czane były, jako dochody głowy rodziny w całości.

Wszechnice stolicy nieczynne

Przyczyny zawieszenia wykładów. Przebieg ostatnich zajęć

WARSZAWA. — O zajęciach, które wywołały zawieszenie wykładów i ćwiczeń w Uniwersytecie i Politechnice Warszawskiej w Szkole Głównej Gosp. Wiejskiej, otrzymaliśmy następujące informacje:

W uniwersytecie w poniedziałek grupa studentów, uzbrojonych w pałki, po szeregu drobnych zająć w różnych audytoriach wdarła się do gmachu biblioteki w czapkach bratniej pomocy, nie uszanowawszy zawieszonego przed paru tygodniami uroczystości przez polską młodzież akademicką Krzyża i pobiła urzędników biblioteki.

W innym lokalu uniwersyteckim rzucano spluwaczkę w profesora, odbywającego egzamin. W szeregu zaś audytoriów umieszczono próbki z gazami i zawiązanymi, min. na wykładzie jednego z profesorów cudzoziemców. Przy okazji tych zajęć pobito kilku studentów-żydów.

W Politechnice w sali, gdzie odbywało

się zebranie bratniej pomocy, znaleziono szereg łomów żelaznych, wyłamanych z gablotek, znajdujących się w korytarzu gmachu. W wyniku bójki pomiędzy uczestnikami zebrania jednemu ze studentów grozi utrata oka, inni ponieśli ciężkie uszkodzenia ciała. W tygodniu ubiegłym pobito ciężko kilku studentów żydów, przy czym stwierdzono fakty napaści z tyłu, nie spowodowanej jakimkolwiek przedmiotem sporem. W poniedziałek rozruch w gmachu próbki z gazami. Jednocześnie rozpoczęło się w całym gmachu gremialne bicie studentów żydów. We wtorek znowu pobito kilku żydów i urządzono nielegalny wiec w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Przyczyną główną tych wszystkich zajęć było zdenerwowanie wskutek wyników zebrania i wyborów, świadczących o odsuwaniu się większości młodzieży od coraz bardziej niezdrowych rozgrywek po-

litycznych.

Na zebraniu uniwersyteckiej bratniej pomocy, a więc głównego samopomocznego stowarzyszenia uczelni, liczącego przeszło 9 tys. studentów, w tym blisko 8 tys. Polaków, brało udział w głoszeniu nad votum zaufania dla prezesa około 150 osób. Wybory się nie odbyły z powodu unieważnienia listy drugiego okręgu młodzieży narodowej.

W politechnice zaznaczyło się również w akcji wyborczej nieprzebieganie w kierunku między zwalczającymi się odłamami. Unieważniono również listę t.z.w. „nie-narodowego komitetu wyborczego”, wskutek niedbalstwa zgłaszających i korzystania tego niedbalstwa przez przeciwników tej listy. W głosowaniu na listy wzięło udział niespełna 700 studentów na przeszło 3.500 studentów Polaków w uczelni.

Dowiadujemy się, że wobec przedwziewanego powyżej stanu rzeczy i zagrożenia w ten sposób normalnego zakończenia roku szkolnego w wymienionych uczelniach akademickich — Minister W.R. postanowił zarządzić daleko idące środki zapobiegawcze.

W Skierniewicach na wydziale ogrodniczym odbywa ćwiczenia 26 studentów Polaków i 14-tu studentów-żydów z S.G.W. Studenci Polacy zażądali podziału na oddzielne grupy. Władze początkowo odmówiły, wskutek czego na ćwiczenia pozostali tylko żydzi. Ponieważ dziekan wydziału ogrodniczego miał się wyrazić, że studenci Polacy, bojkotujący ćwiczenia, stracą semestr na S.G.G.W., panogromne podniecenie. Nad sprawą tą bradował senat S.G.G.W.

W Szkole Głównej Handlowej na katedrach nalepiono żółte kartki: „Miejsca dla żydów”. Studenci żydzi słuchali wykładow stojąc.

W wyniku tarć między dwoma odłamami młodzieży w S.G.H., dotychczasowy zarząd Bratniej Pomocy podał się do dymisji. Wobec tego rektor S.G.H., Mikołajski mianował kuratorem Bratniej Pomocy prezesa kół naukowych, R. Wiśniewskiego.

Wykłady w S.G.H. rektor od wtorku zawiesił do odwołania.

Transmisja radiowa uroczystości wielkanocnych z udziałem Ojca Świętego

MIASTO WATYKANSKIE. (KAP). Została ogłoszona oficjalna wiadomość, że Ojciec św. w niedzielę wielkanocną weźmie osobisty udział w pontyfikalnej Mszy Św., którą w Bazylice Watykańskiej, odprawi kardynał Granito. W ten sposób Pius XI pragnie podziękować Bogu za łaskę szczęśliwego przywrócenia do zerowia. Po Mszy Św., jak już donosiliśmy, Ojciec św. udzieli z balkonu zewnętrznej Bazyliki błogosławieństwa wierzącym zgromadzonym na placu Św. Piotra.

Ta część uroczystości transmitowana będzie przez stację radiową watykańską na fali 19.84 o godz. 11 — 12.30 czasu miejscowego.

Powyższe zawiadomienie oficjalne wywołało zrozumiałe poruszenie we wszystkich kołach społeczeństwa, — zwłaszcza wśród pielgrzymów, licznie przybywających do Rzymu na uroczystości Wielkiego Tygodnia i Wielkiejnocy. Od dłuższego czasu będzie to bowiem pierwsze publiczne ukazanie się Papieża.

W przewidywaniu strajku na G. Śląsku

WARSZAWA. — Wobec możliwości strajku górników na Górnym Śląsku, — rząd wydał następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie węgla szerokim masom ludności i zakładom użyteczności publicznej:

1) uzupełnione zostają zapasy instytucji użyteczności publicznej w większych ośrodkach przemysłowych i miastach,

2) od północy dnia 17 b.m. wstrzymany został eksport węgla z Polski.

3) wszelkie ładunki węgla od tej chwili skierowywane są do większych ośrodków zamieszkania celem zwiększenia istniejących zapasów większych miast.

4) przedsięwzięte zostały wszelkie środki celem zapobieżenia spekulacji przy sprzedaży węgla.

Na widowni międzynarodowej

Odpowiedź niemiecka i włoska na memorandum angielskie z listopada r.ub. — wyrażająca pakt zachodnio-europejski — nie jest uważana w Londynie za całkowicie niekorzystną o tyle, że obie noty utrzymane są w tonie umiarkowanym, nawet przyjaznym. To też zdaniem angielskich kół politycznych — umożliwiające kontynuowanie rokowań, nawet propozycje w nich zawarte są nieodpowiednie do przyjęcia w ich obecnej formie. Niektórzy członkowie gabinetu brytyjskiego pragnęliby przyspieszyć rokowania przez zwołanie konferencji międzynarodowej zainteresowanych, większość jednak jest zdania, że niemiecko-włoski akt widzenia na kwestię układu europejskiego jest tak odległy od francusko-brytyjskiego, że konieczne jest szukanie bliższego zbliżenia w drodze dyplomatycznej. Możliwość konferencji jest brana pod uwagę nie wcześniej, jak w jej biegu bieżącego roku.

Na tle stanowiska, zajętego przez Niemcy i Włochy w notach, złożonych w Londynie, prasa niemiecka odrzuca z oburzeniem zarzuty Francji, że Niemcy dążą do „swobody napastnika”. „Deutsche Allgemeine Zeitung” utrzymuje, że raczej Francja pragnie swobody w stosowaniu paktu zachodniego. Francja Anglii powiła rokowania o pakt z dnia do tego stopnia, że nie powinny więcej mówić o pakcie zachodnim. Niemcy i Anglia, złączone dziś przez entente cordiale, przedstawiają dzisiejszą sytuację, tak, jak gdyby Europie zachodniej groziło wielkie niebezpieczeństwo, z czasem i Francja i Anglia mają zupełnie inne cele na oku i powinny się przestawiać wszystkim zdecydować, czego właściwie chcą, powinny wziąć pod uwagę międzynarodową sytuację od roku zeszłego, nie zniszczenie zdemilitaryzowanej strefy Nadrenii, zmienione stanowisko Generalnego Związku Narodów, życzenie neutralności wyrażane przez Belgię. Wszystkie inne kwestie nie mają nic wspólnego z paktem zachodnim. To też Anglia i Francja wyrażają, dla wprowadzenia jeszcze większego zamieszania do rokowań, znowu „Niemcy pragną wolnej ręki na kontynencie”. Niemcy pragną wolnej ręki na kontynencie.

Wizyty w Londynie budzą zrozumiałe zainteresowanie opinii. Wczoraj był do Londynu i jest gościem rządu niemieckiego premier szwedzki Ryszard Bagge. Do wizyty tej przywiązuje się wagę. Wiadomo, że premier Szwedzki będzie szereg konferencji z członkami gabinetu z premierem Baldwinem. Znamienne jest, że równocześnie z przyjazdem premiera Sandlera nastąpił został kontrakt między rządem niemieckim a angielską fabryką samolotów „Gloster” na podstawie którego Szwecja zakupiła w Anglii 100 samolotów najnowszego typu, między innymi samolotów „Gloster-Paligator”, mających szybkość 400 km. na godzinę. Wizyta, aczkolwiek zapowiedziana dopiero na połowę kwietnia, już obecna wraca na siebie uwagę opinii angielskiej. Chodzi o to, że w połowie kwietnia przyjeżdża do Londynu amerykański ambasador Norman Dawes, przedstawiciel amerykańskiego na konferencjach rokowaniowych. Jakkolwiek formalnym celem podróży ambasadora Dawesa jest międzynarodowa konferencja cukrowa, nie ma wątpliwości, że Szwecja przypuszcza, że Dawes zbada możliwość jakiegokolwiek porozumienia na powstrzymanie wyścigu zbrojeń europejskich.

Ważnym pouczającym jest zatarg, jaki wywiązał się między Białogrodem a Berlinem na temat gospodarczym. Chodzi tu o długi han-

dlowe, zaciągnięte w Jugosławii przez importersów niemieckich, zaopatrujących się w surowce i środki żywności. Dług ten w krótkim czasie urosł z kwoty 15 do 34 mil. marek i ma niebawem, z uwagi na do konane ostatnio transakcje dojść do wysokości 50 mil. marek. Jest to jak na stosunki jugosłowiańskie ogromna suma. — Na zapytanie rządu jugosłowiańskiego,

kiedy i w jaki sposób nastąpi likwidacja długów towarowych, Berlin wogóle nie dał odpowiedzi. Wobec tego zażądał Jugosłowiański Bank Narodowy by wywóz do Niemiec został natychmiast zmniejszony do połowy. W Belgradzie spodziewają się, że tym środkiem odwetowym zmusi się Niemcy do rychłego załatwienia sprawy długów.

Przegląd prasy

Uniwersytety

„MERKURIUSZ POLSKI” pisze: „Cóż się dzieje na uniwersytetach? Gdyby bezstronny obserwator miał jednym słowem określić stan, panujący dziś na uniwersytetach polskich, musiałby użyć terminu: „walka”. Na uniwersytetach panuje nieustannie wrzenie wojenne. Lecz ktoż to i z kim walczy?

„Polskie ministerstwo oświaty walczy z młodzieżą polską! Już samo to zestawienie każdego Polaka dławi za gardło! Jakto? To zamiast uczyć i wychowywać młodzież, ministerstwo oświaty toczy z nią zażartą, a tak jałową walkę? Poco? Cui bono? W czym interesie?

„W czym interesie, pytamy, leży anarchizowanie życia na uniwersytetach? Nie jestem antysemitą, wszelka nienawiść rasowa jest mi obca, ale bynajmniej nie ukrywam, że jestem Polakiem i bliższy mi jest interes polski, niż żydowski. I jeśli młodzież polska ma miesiącami tracić czas przeznaczony na naukę, jeśli miesiącami mają być zamknięte uniwersytety, dlatego tylko, że studentom narodowości żydowskiej nie podoba się ustąpić większości, — to oświadczam, że ten stan rzeczy uważam za niedopuszczalne ponieważ nie interesu polskiego!

I do czegoż wreszcie doprowadzi ta walka? Każdy komu nie obca jest znajomość nastrojów panujących wśród polskiej młodzieży uniwersyteckiej — wie, że młodzież nie ustąpi! Można się temu dziwić, można to z tego, czy innego punktu krytykować — ale fakt pozostaje faktem! Młodzież od swych postulatów nie ustąpi. Do czegoż więc wreszcie dojdzie, jeśli i ministerstwo ze swego stanowiska wobec młodzieży nie ustąpi?

Łatwo przewidzieć, I ponieważ łatwo przewidzieć pozwolić sobie udzielić panu ministrowi oświaty rady: niech od razu zrezygnuje z uniwersytetów polskich całą młodzież polską. Przynajmniej będzie konsekwentny, a krajowi oszczędzi wstrząsów i nieustannych, gorszących awantur. Młodzież polska od razu wyjedzie na uniwersytety do Belgii, Francji, Anglii, Niemiec i przynajmniej będzie wiadomo, czego się trzymać.”

Czy hausa surowców zapobiegnie wojnie?

„I. K. C.”
Hausa wszelkiego rodzaju surowców, która nastąpiła na giełdzie londyńskiej w dniu głosowania w parlamencie angielskim nad pożyczką zbrojeniową, trwa nieprzerwanie. Speculacja po wysrubowaniu ceny między 57 na 20 funtów za tonnę w ciągu nie spelnia trzech dni, cyny z 226 na 260 funtów zawałała się i czekała na reakcję rządu angielskiego, w przypuszczeniu, iż ten się temu przeciwstawi, choćby tylko dlatego, iż przez tę niebywałą wyższą cenę surowców program zbrojeń angielskich będzie utrudniony.

Trzeci surowiec, mający nie mniejsze znaczenie w programie dobrojeniowym, jak dwa poprzednie, a mianowicie kalcyn, powtarzał swe poprzednie notowania, nie okazując tendencji wzrostowej. Na giełdzie w Londynie zapasy kalcynu zmniejszały się w ciągu jednego tygodnia blisko o 10 procent i „nadrobił” on momentalnie w ogólnej haussie surowców swą zaległość.

Spekulanci zrozumieli, iż musiało coś zajść, co nie pozwala rządowi angielskiemu na przeciwstawienie się tej haussie i obecnie jesteśmy świadkami prawdziwego „boomu” surowców, potrzebnych do zbrojeń, których ceny w okresie największej

prosperity były niższe od obecnych.

Hausa kalcynu wywołała sensację.

W interesie Anglii nie leży wcale przeszkadzanie zwyższ surowców, które pochodzą bądź to z jej kolonii, bądź też wybrały sobie Londyn za giełdę.

Niemcy, przy utrzymaniu tempa zbrojeń z roku ubiegłego, będą musiały zapłacić za nie około 50.000.000 funtów szterlingów więcej, niż w roku ubiegłym.

Co się stanie, jeśli spekulacja na obecnych cenach nie poprzestanie i wysrubuje je o 50 procent wyżej, co przy cichem parciu rządu angielskiego nie należy do rzeczy niemożliwych.

Możemy być już w niedalekiej przyszłości świadkami, iż kilkaset wielkich finansistów, operujących na giełdach w Londynie i Nowym Jorku, kto wie nawet czy nie przy pomocy kapitalistów banku angielskiego, wstrzyma zbrojenia niemieckie.

Niedzielny zjazd wsi

Kurier Polski“:

„Zjazd przedstawicieli wsi z całej Polski, który obradował w niedzielę w sali stołecznej Rady Miejskiej był wydarzeniem krzepiącym na duchu.

Pierwsza z osi wyznaczana była słowami, w których dźwięczało imię Polski, jej potęgę i siłę, dobra Narodu pracy dla ogoła, dla przyszłych pokoleń. Była to oś patriotyzmu.

Gdyby wymowę obrazu ocenić wg. natężenia barw to drugie z kolei miejsce przypadłoby osi przywiązania do religii katolickiej. Takie oświadczenie jak: Polak i Katolik, to jedno, takie dezyderaty: jak dzieci nasze muszą być wychowane według zasad etyki chrześcijańskiej — znajdowały spontaniczne kręć przyjęcie.

O ile te dwie osie można nazwać: jedną osi uczucia, drugą — wiary, to trzeciej trzeboby dać miano osi zdrowego rozsądku.

Na tle powyższych obserwacji można powiedzieć iż niedziela była dniem pełnego sukcesu założeń ideologicznych, sformułowanych przez pułkownika Koca. Chodzi teraz o to, aby zasięg tej celności rozszerzyć i wieść polską z poziomu aparybaty podnieść na poziom działania i wspólne działania.

Przepisy skarbowe

ULGI PRZY NABYWANIU ŚWIADCTW PRZEMYSŁOWYCH DLA PRZEDSIĘBIORSTW PŁACĄCYCH PODATEK RYCZAŁTOWY.

Okólnikiem z dn. 26 lutego 1937 r., Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że przy stosowaniu ulg w świadectwach przemysłowych na r. 1937 do przedsiębiorstw o placających podatek przemysłowy od obrotu za lata 1936 i 1937 w formie ryczałtu, nie należy brać pod uwagę obrotów, osiągniętych przez te przedsiębiorstwa ze sprzedaży artykułów podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu.

KASOWANIE ZNACZKÓW STEMPLOWYCH NA PODANIACH I ŚWIADCTWACH URZĘDOWYCH.

Sprawę powyższą unormował okólnik Min. Skarbu z dnia 2 marca 1937. Okólnikiem powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że znaczki stemplowe na podaniach nie powinny być kasowane przez samą stronę, utrudnia to bowiem rozpoznanie, jak wyglądał znaczek przed skasowaniem. O powyższym strona powinna

być pouczone. Dopuszczalne jest natomiast dziurkowanie znaczków stemplowych w ten sposób, że dziurki te tworzą litery stanowiące inicjały firmy lub osoby wnoszącej podanie.

Skasowanie wszakże znaczka przez stronę nie uzasadnia jeszcze kwestionowania takiego znaczka, co dopiero może nastąpić w razie podejrzenia, że znaczek jest podrobiony. Kasowanie znaczka stemplowego naklejonego na podaniu winno być do konane dwukrotnie, a mianowicie przez urzędnika biura podawczego, oraz przez urzędnika załatwiającego podanie. W odniesieniu do kasowania znaczków stemplowych na świadectwach urzędowych — Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że osoba wnosząca podanie o wydanie świadectwa urzędowego nakleja na tym podaniu nie tylko znaczki stempl., należne tytuł, opłaty od podania lecz także dalsze znaczki stempl. tytułem opłaty od świadectwa. Zaświadczenie o uiszczeniu opłaty za pomocą znaczków stemplowych umieszczonych poza świadectwem, powinno znajdować się w tekście świadectwa.

Wywiad z prezesem Komitetu Głównego nauczycielskiej pielgrzymki na Jasną Górę

WARSZAWA. Pielgrzymka nauczycielska na Jasną Górę wzbudziła duże zainteresowanie szerokich sfer, wobec tego nasz przedstawiciel zgłosił się do b. premera, profesora Politechniki Warszawskiej inż. Antoniego Ponikowskiego, przewodniczącego Komitetu Głównego Pielgrzymki z prośbą o wywiad.

— Jaki charakter ma pielgrzymka nauczycielska?

— Wyłącznie religijny — z naciskiem odpowiedział prof. Ponikowski. — W Komitecie Głównym obejmującym 60 osób, zjednoczył się ogół nauczycielstwa szkół powszechnych, średnich, zawodowych i wyższych bez względu na to, czy należą do jakiegokolwiek organizacji zawodowej, czy też nie. — W dalszej pracy opierać się będziemy na tych właśnie zasadach. W składzie 60 osób Komitetu, widzę przedstawicieli ze wszystkich organizacji nauczycielskich.

— Jaki zasięg ma mieć pielgrzymka?

— Na całą Rzeczpospolitą. Pragniemy dotrzeć do wszystkich nauczycieli, pracujących w najdalszych zakątkach. Powołujemy w tym celu Komitety powiatowe i diecezjalne.

— Diecezjalne?

— Tak. Licząc przede wszystkim na samych siebie, na nauczycielstwo, liczymy jednak w naszej działalności także na pomoc Akcji Katolickiej.

— Czy pielgrzymka nauczycielska jest w związku z zeszłoroczną pielgrzymką młodzieży akademickiej, jako jej rezultat?

— Bynajmniej. Myśl zorganizowania pielgrzymki nauczycielskiej kiełkowała wśród nauczycielstwa co najmniej od lat trzech i to w różnych ośrodkach kraju.

— Co kierowało Komitetem Pielgrzymki w wyborze daty?

— Pielgrzymka może się odbyć — szeroko ujmując — na wiosnę. Wakacje bowiem nie są okresem dla organizowania nauczycielskiej pielgrzymki. Wrzesień również nie jest odpowiedni z powodu ogromu zajęć, związanych z początkiem roku szkolnego. Dalsze zaś miesiące są już za chłodne. Poszukując więc terminu przed wakacjami, nie znaleźliśmy lepszego od 24 czerwca: jest to już po zakończeniu pracy szkolnej a przed rozjazdem na letni odpoczynek.

— Jakie są obecne prace Komitetu?

— Tworzymy Komitety diecezjalne i powiatowe oraz informujemy nauczycielstwo o akcji przygotowawczej.

KALENDARZ DNIA.

CZWARTEK

18

Marzec
1937

Cyryla i Gabryela

Śl. wianński: Boguchwała

Śl. wsch. 5.49 zach. 17.41

Ks. wsch. 5.57 zach. 23.18

HISTORIA PODAJE:

1848. Rozruchy rewolucyjne we Lwowie.
1863. Langiewicz zwycięża Moskali pod Grochowem.

1871. Powstanie t.zw. Komuny Paryskiej
1913. Król grecki Jerzy I zamordowany w Salonikach.

1921. Traktat pokojowy polsko-rosyjski w Rydze.

PRZYSŁOWIA:

Marzec zrazu chmurny, w środku błotny — snop czyni dużo omlotny.

AFORYZMY:

W szkole życia nie uda się „chodzić za szkołą”.

ZŁOTE MYŚLI:

Wóz nadzieje — to zawsze prawie ciąg nie bieda.

KTO NIE WIE ŻE:

Port gdyński posiada 59 dźwigów.

WESOŁE DROBIAZGI:

Elektrotechnik o miłości: Miłość to ciemność w pokoju i zmniejszone zapotrzebowanie elektryczności.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Niepowołany obrońca: Papież Benedykt XIV opowiadał, że kiedy był jeszcze księdzem, wezwano go do umierającego. Pokazało się, że rannym był szlachcic, który został pchnięty szpadą przez zaciętrzewionego przeciwnika w czasie sprzeczki o to, kto jest większym poetą — Ariosto czy Tasso. Rana okazała się śmiertelną.

— Ach, mój Boże — powiedział konający do księdza — ciężko jest ginąć tak marnie, ginąć w obronie Ariosta, którego nawet nigdy w życiu nie czytałem.

Radio

CZWARTEK, dnia 18 MARCA 1937 R.

6.30 Początek; 6.50 Piosenki żołnierskie
7.30 Ork. wojsk. (Wil.); 8.00 Ad. dla szk. Przemów. o marszu Rydzu - Śmigłym; 11.30 Poranek muz. dla szk. powsz. 12.03 Muz. ork. P.R.; 12.50 Pogad. Pomyślny o warzywach na własny użytek; 15.15 Kapela lud. F. Dzierżanowskiego; 16.45 Polskie pieśni ludowe; 16.00 Skrz. og. — 16.15 Życie stol. 16.20 Chwilka pytań (dla dzieci st.); 16.35 Kwart. salon. 17.00 Odcz.: Zmarzenia świąteczne pani domu; 17.15 Współczesna muz. polska (pl.) 17.50 Książka i wiedza: O pamiątkach B. Limanowskiego; 18.10 Komun. śnieg. 18.20 Orbis; 19.00 Premiera słuchow. ka meralnego „Matka” M. Morczowicz Szecepkowskiej; 19.35 W dniu imienin marsz. Śmigłego Rydza; 20.30 Polskie pieśni ludowe; 21.00 Sylwetki koczowniczych polskich XX: Stefan Malinowski; 21.55 Polska muz. lekka i tan.

Kronika Piotrkowska

Jutrzejsze nabożeństwo w kościele OO. Bernardynów

Jak to już donieśliśmy, nabożeństwo załobne na duszę śp. Pierwszego Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego odprawione zostanie w kościele O.O. Bernardynów w piątek 19 b.m. o godz. 10 rano. Do kościoła należy przybyć z wyprzedzeniem, nie tłoczyć się. Szczególniej odnosi się to do organizacji, których poczty sztandarowe ustawie się winny przed głównym ołtarzem 10 minut przed dziesiątą.

Z rozpoczęciem nabożeństwa nikt do kościoła wpuszczany nie będzie, nawet delegacje.

Komunikat

„Federacja Polskich Związków Obrońców Ojczyzny zawiadamia, że w niedzielę dnia 21 marca b.r. o godzinie 12-ej w sali Domu Ludowego odbędzie się informacyjne zebranie”.

Członkowie wszystkich sfederowanych organizacji proszeni są o przycie.

w z. Prezes

(—) JOPKIEWICZ.

Sekretarz: M. Stankiewicz.

W sklepach i na targowiskach piotrkowskich

Barometr cen w handlu i przemyśle

Dłuższy spacer po sklepach, rynkach i targowiskach piotrkowskich wskazuje wyraźnie, że w szeregu dziedzin daje się odczuć zwykłą cen, często rozmaita, na ogół raczej odbiegająca od maksymalnego cennika w dół.

Najważniejszy artykuł codziennej potrzeby

PIECZYWO

a szczególnie chleb, mimo nie dawno za twierdzonej zwykłej cen, znowu wykazuje tendencję zwykłą. Obecnie istnieje tendencja do starań o zatwierdzenie nowych, wyższych cen chleba. Niewątpliwie wpłynęła na to zwykła cen żyta, jaka dała się odczuć na rynku piotrkowskim podczas ostatnich targów.

Według zapewnień rolników obecnie liczyć się należy ze stałą zwykłą cen zboża niż spodziewać spadku, gdyż jest to objaw stały w okresie wiosennym i w miarę zbliżania się przednowku cechuje je tendencja zwykła.

MIEŚO.

Ceny mięsa i wyrobów rzeźniczo - wędliniarskich od dłuższego czasu stoją w

Piotrkowie na jednym poziomie. Ceny te obecnie kształtują się następująco: mięso wołowe bez kości 1.40 zł., z kością 1.00 zł. za 1 kg., cielęcina — 1.20 zł., mięso wieprzowe 1.20 zł., (z dokładką), schab 1.60 zł., sadło (solone) i słonina (nie solona) 1.75 zł., szmalc biały 2 zł. za 1 kg., boczek wędzony - 75 zł., gotowany 2 zł., boczek mięso 1.40 zł. za 1 kg.

Ceny słoniny w porównaniu n.p. z łódz kim rynkiem są wyższe, co się tłumaczy tym, że Piotrków konsumuje więcej tłuszczów.

Dla orientacji podajemy ceny żywej wagi z ostatniego targu: Rogaczna tuczona I gatunek od 65 do 68 gr. za 1 kg., II gat. — 60 groszy, III gat. — 50 do 55 gr. Trzoda chlewna: I gatunek 1.10 zł., II gat. — 60 gr., III gat. 80 gr. za 1 kg.

NABIAŁ.

Masło śmietankowe w sklepach — 3.80 zł. za 1 kg., osiekowe 3.50 zł. — 3.60 zł., na targu można było dostać za 3.20 zł. i 3 zł., jaja 8—7 gr. za sztukę, w sklepach do 10 gr.

W handlu detalicznym rynek jajczarski zdradza już „przedwiosnie”, nie tak daw-

no bowiem ceny jaj na targu dochodzą 13 gr. za sztukę. Również mleko zaczęło się na zniżkę. Ceny serów w handlu detalicznym kształtują się niejednolite. W tej dziedzinie jest stosunkowo duża różnica i tak wielka ilość najprzeróżniejszych gatunków, że trudno się w szczególności orientować. W każdym razie ceny są wysokogatunkowych (tylżycki, litewski) nie przekraczają ustalonego cennika, pełnie dobry ser litewski dostać można od 2.00 zł. za 1 kg.

Tuszące roślinne nie uległy żadnym zmianom cen, jedynie olej, jako wieloletni przysmak, zdradzał koniunkturalną tendencję zwykłą (minimalną).

ARTYKUŁY KOLONIALNE.

Jeżeli idzie o artykuły spożywczo-kolonialne — to ceny detaliczne nie wykazują specjalnych tendencji zwykłych.

Warzywa, ziemniaki, kapusta kiszona, ogórki i t.p. — na razie nie zdradzają żadnych niepokojących podwyżek. Ziemniaki na kilo w sklepach po 8 gr., na targu — od 4.80 zł. do 6 zł.

W tej dziedzinie zazwyczaj koniunkturalne zmiany i wiosenne były i są. W sem najpomyślniejszej dla rolnika koniunktury cen, to też liczyć się trzeba z zwykłą, spokojną zwykłą cen tych artykułów.

O P A Ł E

Ceny węgla kształtują się na piotrkowskim niejednolicie. Pamięć o okresie zimowym zwiększonego zapotrzebowania i różne, na ogół jednak — minne, wahania cen węgla w całym kraju, odcinku jednak władzom udało się opanować sytuację całkowicie, to też cenę artykułu utrzymały się niemal na poziomie zimowym.

Teraz, w sezonie wiosennym, spodziewać się należy raczej pewnej zniżki cen w handlu detalicznym, która kosztom handlowym detalistów wyniesie od 3 do 5 proc.

Należy tu podkreślić, że obecnie w Piotrkowie posiada około 70 składów węgla, czego na chrześcijan przypada około 24. Stan taki wytworzył się dopiero resie powojennym, gdyż przed wojną wojny składów opału w Piotrkowie było 12, z czego połowa znajdowała się w rękach chrześcijan. Stosunkowo do ludności naszego miasta cyfra składów węgla wzrosła nieproporcjonalnie wysoko i to stanowi przyczynę niejednorodności kształtowania się cen węgla w mieście, b. minimalnych, gdyż poszczególne składnicy usiłują uzyskać odbiorców i zmniejszenia zarobku. Prowadzi to do upadku takich składów, a nawet do konfliktu z kodeksem karnym, który nie właścicieli składów, którzy brali w komis.

Gorzej jednak jest z cenami drzew, które ostatnio uległo bardzo znacznej zniżce. Drzewo budulcowe podrożało o 40 proc., zaś surowiec w granicach od 60 do 70 proc. Różnica zwykłej cen drzew budulcowych, a surowca tłumaczy się tym, że ceny jednego i drugiego są zasadniczo różne, gdyż z surowca można wyprodukować tylko 60 „budulca”; pozostałe 40 proc. odpada drzewo opałowe, które również uległo znacznej zniżce. Nie zdrożała natomiast bocizna i koszt przewozu i to wpływa na zwykłą cen drzewa budulcowego w granicach od 30 do 40 proc. Gdy tym czasie zdrożały koszty przewozu, bocizny — zwykła cen tego drzewa gwałtownie urosła maksymalne granice zwykłej cen surowca.

Drzewo na rozpałkę w pęczkach nie zdrożało, co tłumaczy się tym, że do Piotrkowa jest ono dostarczane wieśniaków, którzy, potrzebując go, wobec dużej stosunkowo podaży, utrzymać ceny na dotychczasowym poziomie.

Dlatego też w sklepach za normalny czek płaci się od 4 do 6 groszy natomiast na hali targowej bezpośrednio od drzewo można było kupować po 2 i pół gr.

Już wkrótce w kinie „AS” Rewelacja polskiej produkcji PŁOMIENNE SERCA

Pracownicy Administracji Wojskowej w Obozie płk. Adama Koca

Zarząd Koła Stow. Kulturalno - Oświatowego Pracowników Administracji Wojskowej w Piotrkowie Tryb., zwołał na dzień 17 marca b.r. Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków, na którym Prezes p. por. rz. Roman Smerdt wygłosił krótki referat p. n. „Obóz Zjednoczenia Narodowego i jego twórcy”.

Po wysłuchaniu referatu licznie zebrani członkowie wzniesli okrzyk na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prof. Ignacego Mościckiego, Marszałka Edwarda Śmigłego - Rydza, oraz płk. dypl. Adama Koca, przyczem uchwalili następującą deklarację, którą w tymże dniu Zarząd Koła wysłał pod adresem pułkownika dypl. Koca.

„Stowarzyszenie Kulturalno-Oświatowe

Pracowników Administracji Wojskowej O. K. Nr. IV, Kolo Piotrków Tryb, na zebraniu odbytym w dniu 17 marca 1937 r., w pełni zrozumieniu programu zawartego w deklaracji Pana Pułkownika z d. 21 lutego b.r. oraz będąc w przedświadczeniu, że tylko wyteżona praca konsolidacyjna zapewni państwu jego mocarstwo stanowisko, jednogłośnie zgłasza swój akces do Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Jako pracownicy administracji wojskowej wierni zawsze swej Ojczyźnie — z hasłem obrony Polski stajemy karnie w szeregu tych, których myślą przewodnią jest dobro państwa i narodu polskiego — i jesteśmy na każdy zew gotowi.

Dziś zebranie Zarządu Zw. Rzem. Chrześcijan

Na ostatnim walnym zebraniu Związku Rzemieślników Chrześcijan dokonano wyboru trzech nowych członków zarządu na miejsce ustępujących. W drodze tajnego głosowania wybrani zostali p.p: Józef Kraś i ponownie — Józef Uniszewski oraz Konstanty Józef Domaracki.

W związku z tym w dniu dzisiejszym

(czwartek) odbędzie się posiedzenie Zarządu Związku Rzemieślników Chrześcijan, na którym dokonany zostanie podział funkcji.

Po świętach odbędą się wybory zarządu w poszczególnych organizacjach zawodowych (cechy).

Delegacja u prezydenta miasta

Onegdaj bawiła u prezydenta miasta prof. Fiszera delegacja w składzie 4 osób, która imieniem rolników piotrkowskich z kółka Św. Izidora przedstawiła Zarządowi Miasta stan niektórych ulic na peryferiach naszego grodu, a w szczególności ul. Świerczowskiej.

Ulica ta według opinii delegatów przedstawiła odcienie niemożliwe do przebycia bajoro.

Na ogół niemal wszystkie ulice na peryferiach wyglądają podobnie, jak Nowa, Wierzbowa, Długa i wiele innych.

Aczkolwiek w obecnym planie sezonowych robót publicznych na r. bież., prze-

widziana jest lwią część funduszy na prowadzenie robót drogowych — to jednak wobec znacznego uszczuplenia przeznaczonych na ten cel kwot — realizacja słusznych postulatów rolników piotrkowskich wydaje się, niestety, nie pewną.

Należy tu podkreślić, że ul. Świerczowska dzięki staraniom rolników piotrkowskich wyłożona została kamieniem, który został zebrany bezpłatnie wśród rolników Świerczowa. Obecnie należałoby położyć nieco jej poziom w najniższych punktach i urządzić wzorowe ścieki, odprowadzające wodę z rowów przydrożnych.

Epilog krwawej zabawy w Bocianisze

Zabójca skazany na więzienie

Dnia 17 sierpnia r. ub. mieszkańcy Bocianicha, gm. Bujny Szlacheckie, powiecie małżonkowie Rybak urządzili w taneczną dla rodziny i najbliższych przyjaciół. Wśród gości m. in. znajdował się Eryka Doberstein ze Strupin pow. Zielonogórskiego, Adolf Rybak ze wsi Zelów i in. W zabawę tę usiłowali się dostać nielegalnie goście: 21-l. St. Boczkiewicz i Kazimierz Kopała z Bocianichy oraz 22-l. Stanisław i 21-l. Władysław Włodarczykowie ze wsi Helenów, gm. Bujny Szlacheckie. Gospodarze zabawy tłumaczyli im, że to rozrywka dla rodziny, ale ci ko-

Zostali oni postawieni w stan oskarżenia i w dniu onegdajszym zajęli ławę oskarżonych przed sądem okręgowym w Piotrkowie, który po zbadaniu całego szeregu świadków — uznał winę osk. Boczkiewicza za udowodnioną i ogłosił wyrok, na mocy którego sprawca zabójstwa Adolfa Rybaka — Stanisław Boczkiewicz skazany został na 3 lata więzienia, zaś

Stanisław Włodarczyk — na 10 miesięcy więzienia.

Władysław Włodarczyk i Kazimierz Kopała sąd uniewinnił.

Oskarżonych bronili: dziekan palestry piotrkowskiej mec. D. Kleyna, mec. Różycki i mec. Jastrzębski.

W imieniu skazanych zapowiedzieli oni apelację.

Umowa zbiorowa w przemyśle piekarskim

9 piekarń wypiekać będzie mace

W związku ze zbliżającymi się świętami Wielkanocnymi u żydów i przygotowaniami do wypieku macy Związek Robotników Przemysłu Spożywczego interweniował w sprawie podpisania umowy zbiorowej, regulującej warunki pracy i płacy w przemyśle piekarskim — pomiędzy właścicielami piekarń a robotnikami, zatrudnionymi przy wypieku macy.

Na odbytej w Inspektoracie Pracy konferencji porozumiewawczej osiągnięto wspólne porozumienie i ustalono następujące wynagrodzenie dla robotników pie-

karzyskich:

Ciastowi (przy wyrobie i zarabianiu ciasta na mace) — 11 zł., piecowi, zatrudnieni przy wypieku — również 11 zł., korbierze — 2,50 zł., walkarze — 2,35 zł., oraz świadczący w naturze. Wymienione wyżej płace wyrażone są jako stawki dzienne.

Przy wypieku macy mają być zatrudnieni przede wszystkim bezrobotni.

Na terenie Piotrkowa wypiekać mace będzie 9 piekarń, gdyż tylu właścicieli podpisywało umowę.

RWIATY SZTUCZNE

celuloidowe

i batystowe

w najlepszym gatunku i najtaniej

Piotrków, ul. Polna 5 m. 4

Wycieczka do Francji

W czasie wakacji szkolnych projektowane jest urządzenie wycieczki młodzieży szkolnej na światową wystawę w Paryżu. Na czele wycieczki stanął jeden z nauczycieli miejscowych szkół średnich.

Doroczne Zebranie Rodziny Powstańców Śląskich

Zarząd Rodziny Powstańców Śląskich zawiadamia, że ogólne doroczne zebranie członków Rodziny Powstańczej odbędzie się dnia 20 b.m. o godz. 18-ej w lokalu własnym przy ul. Sienkiewicza 6.

Zarząd uprzejmie prosi o przybycie wszystkich członków jaknajliczniej.

Kurs Straży Leśnej i Polowej

Z dniem 1 października 1937 r. rozpocznie się w Niepołomicach roczny kurs Straży leśnej i polowej dla inwalidów wojennych, względnie wojskowych.

Kandydaci, którzy nie przekroczyli czterdziestego roku życia, pragnący być przyjęci na kurs winni wnieść podania, drogą służbową przez przynależny referat inwalidzki, w terminie do dnia 15-go sierpnia 1937 r. do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Zarząd Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego

zawiadamia, że w dniu 18 marca r.b. o godz. 5 i pół — 6 p.p. odbędzie się zebranie Ogólne Członków Tow. Krajow. w siedzibie Tow. Kred. Miejskiego.

Program: Wybór Prezydium, odczytanie protokołu poprzedniego zebrania; Sprawozd. Zarządu i Komisji Rewizyjnej za r. 1936 oraz budżet na r. 1937; wybory Zarządu i Kom. Rewiz. oraz Zastępców. Piotrków Tryb. 10 marca 1937 r.

Prezes

(—) M. R. WITANOWSKI

Sekretarz

(—) S. TREPKA

3 kremy

Każda skóra, stosownie do swoich właściwości, wymaga innego kremu do pielęgnacji. Sucha i wiotka wymaga nasycającego kremu **CRÈME NEUTRE**. Cierpłą, bluszczącą należy nacierać kremem bez tłuszczowym **SEA**. Cera normalnej odpowiada krem pośredni, półtłusty **VIRGINIA**, odżywczy i udelikatniający. Ustalenie właściwości cery i wybór odpowiedniego kremu jest podstawowym warunkiem pielęgnacji skóry twarzy.

PERFECTION

akademia u rezerwistów

W okazji imienin Marszałka Edwarda Rydy Zdzisława Zarząd koła Z.R. i R.R. urządził w dniu 18 b.m. w czwartek, 19 w lokalu własnym przy ul. Sienkiewicza 48, uroczystą akademię, dla członków i ich rodzin.

Wygłosił prof. Chlebawski. Zarząd Koła Z.R. i Rada R.R. Związek Rezerwistów.

Krwawa Mep

chacyjne dzieje rudowłosej piękności Paryża

studiowała.

W młodości nową życie, jak artysta, walczyła z wadami. Po pewnym czasie tych fantastycznych włości, pozwalała jej naocznie oglądać różnozmianne barwy obrazu paryskiego paryskie dni i paryskie noce, uspokoiła wreszcie nieco.

W końcu zaczęła się namyślać. Jej bystry powódź jej natychmiast, że w życiu bez odpowiednich przygotowań nie grała tej roli, jaką dotychczas w Beauvais.

W końcu nie był małym miasteczkiem departamentu starej prowincji Isle de France.

W końcu to zupełnie co innego, coś nowego, coś potężnego, to wspaniała bajka, realna siła i znaczenie o wiele przebiegłe, co sobie wyobrażała Mep.

W końcu kobiety w Paryżu chodzą zupełnie inaczej, aniżeli dziewczęta w Beauvais. W końcu mają swój specyficzny sposób chodzenia. Jakies melodyjne zgięcia w biodrach, jakiś rodzaj tańca.

Spostrzegła to Mep na pierwszy rzut oka.

Byстрыm instynktem czucia do grzechu, które w niej tkwiło, pojęła wszystko. Te kobiety i dziewczęta, które na bulwarze wzbudzały jej podziw, posiadały szkołę, wielką szkołę, jakiej ona nie posiadała: szkołę zepsucia, wyuzdania, często występku.

Mep poznała, że kobiety te studują sposób chodzenia, że sporo czasu w swoim życiu poświęcają na to, aby nadać piękny kształt swym bucikom, aby nauczyć się unosić spódnice i obmyślać, jak najlepiej szumieć będzie halka. Przyjrzała się minom paryżanek ich czarującym i zwodniczym uśmiechom, zbadała to wszystko najdokładniej.

W ten sposób zaczęła Mep studiować Paryż. Wtedy nosiła jeszcze proste swoje toalety, przwiezione z Beauvais. Naturalnie pierwszą rzeczą, jaką uczyniła, czując, że może stanąć silną nogą w Paryżu, było wynalezienie sobie krawcowej, która ją umiała zrozumieć.

Tu jednak napotkała Mep na pierwsze przeszkody. Toalety, jakie zdobyła, były piękne, szykowne i eleganckie, słowem zupełnie inne aniżeli suknie, jakie nosiła w Beauvais, a przecież musiała sobie powiedzieć, kiedy się ujrzała w lustrze, że to toalety zupełnie zwykłe.

Brakowało im tego szyku, tego czegoś specjalnego, co mają paryżanki, co je wy-

różnia i wzrok każdego na nie ściąga. — Mep pojęła, że nie wystarczy nosić ładne i eleganckie toalety, lecz trzeba je przystosować nie tylko do figury, lecz także do całego charakteru i do ruchów.

Muszą to być toalety, pochodzące z ręki mistrza, umiającego pochwytać właściwość Mep, toalety, przystosowane do typu w niej panującego.

I studiowała dalej, aby wreszcie znaleźć to, czego potrzebowała. Studiowała swoje małe nogi, aż znalazła na milimetry pasujące buciki, nadające nogom właściwe kształty i pozwalające jeszcze szykowniej wyglądać, aniżeli inne kobiety, bo Mep posiadała naturalny wdzięk i łączyła go z całym wyrafinowaniem i świadomością siebie sztuką.

Idąc tak daleko, zaczęła Mep kopiować uśmiech u paryżanek, ich sposób patrzenia, „oczkowania“, poruszania rąk i t.p.

Naturalnie Mep interesowały tylko te, które były mistrzyniami w swoim fachu. Całe mnóstwo również pięknych kobiet i dziewcząt, nie nadających się jednak do zakresu myślowego Mep nie interesowały ją zupełnie. Miała oczy tylko dla specjalnych.

I Mep uczyła się wszystkiego. Zmuszała męża, aby jej towarzyszył do lasku, to do muzeum, to do galerii, podglądała, studiowała i wdzyrała się w tajemnice wielkiego kultu, rządzącego Paryżem.

Uczyła się mody, uczyła chodzić, uczy-

ła się uśmiechać, uczyła się rozpalać błędną ogień w swych pięknych oczach, uczyła się wreszcie na zawołanie rumienić i błędnąć.

Uczyła się całego wyrafinowania modernistycznego toalet i Adolf Steinheil nie spostrzegł, że przy jego boku stała teraz piękniejsza, bardziej imponująca, że wyrwała się z ciasnego życia, wszystko posiadała i opanowała i że taśna dziewczyna z Beauvais zmieniła się nagle w światową damę, chociaż ani on, ani nikt z otoczenia tego nie przeznaczał.

Tylko panu Japy spostrzegła to, widząc jednocześnie niezmiernie wydatki, jakie Mep obracała na siebie. Była pierwsza, która przeciw temu protestowała.

— Jeśli tak dalej postępować będziesz — odezwała się — trzydzieści tysięcy rocznie nie wystarczy na taki luksus. Dojdiesz do katastrofy i troski zaciemnia ci życie.

Mep śmiała się. Pani Japy była zdziwiona, że Mep śmieje się teraz jakoś zupełnie inaczej. Dawniej kiedy się śmiała, pokazywała zaledwie końce zębów, teraz zęby jej świeciły pełnym blaskiem na tle granatowo czerwonych warg, podczas gdy wielkie oczy zaledwie nieco tylko zmieniły swe kształty.

— Myślisz, mam, że się zestarzeję z troski. Nie mam zupełnie zamiaru. Adolf musi dostarczyć pieniędzy.

Pani Japy wzruszyła głową. d.o.a.

Baranki Wielkanoene, baby, mazurki, sekacze i torty--najlepsze ▶ TYLKO w „ROMIE” Słowackiego

Konferencja w sprawie cen mięsa

Starostwo powiatowe ogłosi ceny urzędowe

Ceny mięsa wołowego w związku z wprowadzeniem uboju rytualnego na rynek piotrkowski były niejednolite, chociaż oficjalnie za 1 kg. mięsa dla żydów (przednia część) cena wynosiła 1.50 zł. Na tomiast mięso z tylnych części zwierząt bi tych rytualnie, jako „trefne” — sprzedawane było i (i jest) aryjczykom po cenie znacznie niższej. W dniu onegdajszym pobierano nawet po 60 groszy za kg.

Mięso wołowe z oboju humanitarnego zasadniczo sprzedawane jest po 1 zł. za kg. tak przez chrześcijan, jak i przez tych żydów którzy handlują mięsem z uboju humanitarnego.

Celem ostatecznego unormowania tych cen w dniu wczorajszym odbyła się w

starostwie konferencja porozumiewawcza z przedstawicielami cechów rzeźniczych i rzeźniczo-wędliniarskich, w której z ramienia Zw. Rzem. Chrześcijan brał również udział dyr. Związku kpt. Władysław Juszkiewicz.

Na konferencji tej ze strony rzeźników chrześcijan i żydów, handlujących mięsem z uboju humanitarnego, proponowano cenę mięsa rytualnego za 1 kg. na 1.20 zł.

Ale „rytualści” nie chcieli się na to zgodzić i ze swej strony zaproponowali — ich zdaniem b. niską cenę 1.40 zł. za kg.

Definitywnie ceny jeszcze nie zostały ustalone gdyż handlujący mięsem rytualnym („koszer”) oświadczyli, że od podanej ceny (1.40) nie ustąpią.

Ostatecznie ceny zostaną wobec tego ustalone na drodze urzędowej przez starostwo w ciągu kilku najbliższych dni.

Zebranie

Zarząd 10-go Koła Zw. Urzędników Kolejowych w Piotrkowie niniejszym zawiadamia, że w dniu 20.III 1937 r. — o godz. 19 w pierwszym terminie i o godz. 19 min. w drugim i prawomocnym odbędzie się do roczne ogólne zebranie członków w sali szkolenia, na które Zarząd prosi Kolegów o obowiązkowe przybycie ze względu na ważność spraw i przyjazd prezesa Okręgu Warszawskiego Związku Urzędników Kolejowych.

Porządek dzienny zebrania:

- 1) Zagajenie zebrania;
- 2) Wybór przewodniczącego
- 3) Sprawozdanie z działalności Koła
- 4) Sprawozdanie kasowe i komisji Rewizyjnej
- 5) Dyskusja nad sprawozdaniami
- 6) Wybór nowego Zarządu
- 7) Przemówienie Przedstawiciela Okręgu
- 8) Wolne wnioski.

ZARZĄD 10-go KOŁA Z.U.K.

Ogłoszenie

Zarząd Stowarzyszenia „Rodzina Urzędnicza” Koto w Piotrkowie podaje do wiadomości, że zgodnie z § 26 Statutu w dniu 21 marca 1937 r. o godz. 11 w pierwszym a o godz. 11 i pół w drugim terminie, w lokalu przy ul. Słowackiego 26, odbędzie się Zwyczajne Walne Zgromadzenie członków Koła.

Porządek obrad:

- 1) Zagajenie
- 2) Wybór przewodniczącego
- 3) Odczytanie protokołu
- 4) Sprawozdanie Zarządu Koła
- 5) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
- 6) Wybór Zarządu i Komisji Rewizyjnej
- 7) Uchwalenie budżetu
- 8) Wolne wnioski.

ZARZĄD KOŁA

„RODZINY URZĘDNICZEJ”.

PROSZKI
MIGRENO-NERVOSIN

Kogutek

ZASTOSOWANIE:
**GRYPA, PRZEZIĘBIENIE
BOLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.**

ŻĄDĄC ORYGINALNYCH PROSZKÓW CH PAZ 1. KOGUTKIEM

PATRZCIE JAKIE PROSZKI WAM DAJA
GDYŻ SA JUŻ NAŚLADOWNICTWA

ORYGINALNE PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN” z KOGUTKIEM

SA TYLKO JEDNE
I ZAWSZE z RYSUNKIEM KOGUTKA

PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN” SA TEŻ w TABLETKACH

Redaktor odp. i wydawca: Józef Walczak

KINO-TEATR

AS

PL. NIEPO-
DŁĘGOŚCI 2

właśc.
Konopińska
i Piaskowska

Wyświetla już od niedzieli 14 marca 1937 r. jedną z najlepszych polskich komedii sensacyjnych p. t.

O czym marzą kobiety

Rewelacyjny polski film, stworzony na tle francuskiego scen.

W rolach głównych:

Mieczysław Cybulski król piękności Warszawy na 1937 r., **Stanisław Sielański** najlepszy komik polski doby obecnej, **Lena Żelichowska** najlepsza polska artystka rewiowa i **Skonieczny**.

Nad program! — Najświeższe aktualności świata!

Torpeda w Piotrkowie

W tych dniach pisaliśmy o torpedzie, w sprawie zatrzymania której na stacji Piotrków: były czynione usilne starania. W ostatniej chwili dowiadujemy się, że już od 20 b.m., czyli od soboty wagon motorowy zdążający do Katowic i z powrotem zatrzymać się będzie na stacji Piotrków. I tak o g. 8.30 będzie można wsiąść do motorówki w stronę Warszawy. O godz. 20.36 — w stronę Katowic. Czas przyjazdu i odjazdu jest oznaczony ten sam: czyli: przyjazd i odjazd o godz.: 8.31 lub o godz. 20.36. A ma to miejsce dlatego, że motorówka stać będzie w Piotrkowie za ledwie pół minuty. Kto zatem zechce wybrać się lux-torpedą do Warszawy, musi być przygotowany do natychmiastowego wejścia i usadowienia się, bowiem w następnym momencie wagon już ruszy w dalszą drogę. Wsiadać należy szybko. Na dworcu należy być kilka minut wcześniej, bagaż mieć ręczny najniezbędniejszy.

Przypominamy, że koszt przejazdu mo-

torówką wynosi tyle, ile bilet trzeciej klasy pociągiem pociągów plus miejscówka. Do Warszawy jedzie się półtora godzin.

Korzystając z motorówki, można być w stolicy od 10 rano do 7 wiecz.

Amator rowerów w potrzasku

W dniu wczorajszym komisariat policji w Piotrkowie zatrzymał mieszkańca wsi i gm. Parzniewiec 23-l. Edwarda Woźniaka który był wielkim amatorem cudzych rowerów.

Przekazano go do dyspozycji władz sądowniczych.

KAJAK jednoosobowy sprzedam. Obejrzeć można w LM. i K. przystań w Sulejowie. Inform.: „Głos Tryb.” sub „Kajak”.

ZOSTAŁ OTWARTY

Chrześcijański

SKŁAD FARB

Józefa Nowaka

W PIOTRKOWIE TRYB., UL. ZAMKOWA 1.

POSIADAM NA SKŁADZIE farby, lakiery, pekosty, pendzle, pasty dopodłóg i t. d.

ZNANY ZAKŁAD
ZEGARMISTRZOWSKO-JUBILERSKI

N. LEWKOWICZA

Piotrków Tryb., Rynek Trybunalski 5

Poleca w wielkim wyborze światowej marki zegary i zegarki, budziki, obrączki ślubne, elegancką biżuterię, pierścionki, sygnety bransoletki, kolczyki i t.p. Papierośnice srebrne, chromowe i alpagowe.

Przetwórcy robót jubilerskich na poczekaniu.

CENY NISKIE!

OBSEUGA SOLIDNA!

KUPUJESZ
ZDROWIE
ŻĄDĄC TYLKO
„OLLA”

„OLLA”
GUM.

Jako dowódni najlepsza
i najczystsza

40-LETNIE DOŚWIADCZENIE FACHOWE
5 NOWOCZESNIE URZĄDZONYCH FABRYK
PATENT AMER. DR. BALOGA NR. 1959701

Leczenie żylaków

Choroby skórne i weneryczne

Dr. med. FAJMAN

przyjmuje od 12—21 i od 5—7.30

Piotrków, ul. Piłsudskiego 67, II piętro

Aktualne przypomnienie

Przypominamy kupeom i rzemieślnikom Piotrkowa Trybunalskiego i powiatu o zbliżających się świętach!

Najwyższy czas rozpocząć ogłoszenia warsztatów i przedsiębiorstw. Wszyscy narzekamy na ciężkość. To też reklamujemy się, zwiększając nasze obroty, przysporzamy klienteli — sy poprawia się.

Utylskiwanie na kryzys i bezradność. Szczególnie ręk do niczego dobrego nie prowadzi napewno.

Ogłaszać należy w jedynym piotrkowskim lokalnym dzienniku, jaki jest „Trybunał”.

Ceny ogłoszeń bardzo przystępne. Administracja „Głosu Trybunalskiego” czynna od 8 rano do 8 wiecz. bez przerwy.

Zawody bokserskie

W sobotę i niedzielę odbędą się zawody bokserskie o mistrzostwo indywidualne Piotrkowa we wszystkich wagach. W sobotę odbędą się zawody zgłoszone przeszło 30 pięściarzy z następujących klubów: Wojskowy Klub Strzelecki, Strzelec, Sokół i in.

W piątek o godzinie 19 odbędą się eliminacyjne bokserskie do wszystkich wag, ze względu na wielką liczbę zawodników. W sobotę o godz. 14 w sportowo-lekarskiej przy ul. Piłsudskiego 14: mieć będzie miejsce badanie i ważenie zawodników.

Półfinałowe zawody odbędą się w piątek o godzinie 16 w sali im. Kilińskiego. Finałowe — w niedzielę od godz. 14. Wyłonieni będą mistrzowie poszczególnych wag i otrzymają oni dyplomy.

Ogólne kierownictwo spoczywa w rękach doświadczonego Komendanta Policji P.W. i W.F. Porucznika Sychowskiego.

Kto został zabity na kradzieży

W związku z wczorajszą naszą wiadomością o postrzeleniu przez Straż Miejską Kolejową jakiegoś młodzieńca na kradzieży węgla w czasie pociągu — podajemy, że zabitym był mieszkaniec wsi Borowiecko gm. Urzędów w pow. radomskim, Stanisław Stawuta.

Zwłoki zostały wydane rodzinie.

OKAZJA, sklep spożywczy do sprzedania od zaraz. Wiadomość: ul. Piłsudskiego 109.

PAMIĘTAJCIE, ŻE W WYTYCZNIKACH NAJTAŃSZE!

Parasole, walizy i t.p. kupujcie w wytwórni Piotrków, ul. Sieradzi 1 (podwórzu).

Pokrywamy i reperujemy parasole, lizy, teki, neseserki, sakiewki, krowy, t.p.

Druk.: „A. Pański, Spółka”